

Ei lah - ku mi - na Si - nust, mu ain - sast Ju - ma - last,
 sest Sa ei lah - ku mi - nust, vaid hoi - ad vä - ge - vast

mind ik - ka hoo - le - ga; Su sil - mad mu peal vaat - vad, Su

käed mind kind - lalt saat - vad, Sa ai - tad ar - mu - ga.

2. Kui pöörab ära minult maailma helde meel, siis leian armu Sinult, oh Issand, ikka veel! Sa aitad häda seest, Sa päästad patu häbist, Sa aitad tõvest, vangist ja hoiad surma eest.
3. Su peale mina loodan, kui häda, vaev on käes, ma Sinult abi ootan, mu Jumal, abimees! End ihu, hingega ma annan Sinu kätte; kõik mis ma võtan ette, Su hooleks jätan ma.
4. Ei Sina taha seda, mis mulle kahju teeb, ka siis, kui tuleb häda, Su isasilm mind näeb; sest Poja andsid Sa, kes patu ära võitnud, mu ihu, hinge toitnud. Sind tahan tänada!
5. Kui ilm ka hukka läheb kõik oma iluga, kui au ja rikkus lõpeb, mis nõuti himuga, siis on mul ikka veel üks parem ase teada, kus julgesti võin jääda: Jeesuse juurde seal!
6. Ehk ma küll siin näen vaeva ja häda ilma peal, saan ükskord siiski taeva, kui Jeesu armu hää! mind kutsub heldesti, siit käsib ära minna ja taeva tulla sinna, kus jään siis järjesti.
7. Suur Isa, taeva Looja, kõik head on meile teind ja andnud oma Poja, kes armust surma läind; ja see on Vaimu nõu, et meile usku anda, meid viimaks taeva kanda: sest Jumalale au!

*Viis: "Von Gott will ich nicht lassen"
 Prantsuse rahvaviis, XVI sajand
 "Christliche und Tröstliche Tischgesänge", Erfurt, 1573;
 Heinrich Schütz, 1585-1672.
 Sõnad: Ludwig Heimbald, 1532-1598.*